

* TRÀM CÀ MÂU

(Ti p theo và h t)

Ngay c r a chén bát, bà cũng đ ng bên c nh đ ch huy, ph i r a cái n y tr c cái kia sau, ph i v n n c nóng, n c l nh. Ông b c l m, hai môi b m l i, m t c g m g m nh s p đánh đ m v i ai.

Nh ng khi v ch ng vui v , ông k chuy n vui cho bà nghe, có khi bà hi u l m ông ám ch bà. Th là khóc lóc, cãi v , và phun ra nhi u câu h n láo khó nghe. Nh ng khi g p khó khăn phi n toái c a ông s , ông cũng không h dám k l , tâm s cùng bà đ chia s t, đ bàn cãi. Nói cho bà bi t, thì ch có b x v n ng l i, b cho là d i, kém, ngu. Nhi u lúc ông gi n cảnh hông, đ p tay vào t ng r m r m. Ông có kh u súng mua t khi ch a l p gia đình, ông tháo ra, và đem quăng xu ng h sâu. Ông s có ngày không k m đ c c n gi n mà b n u. M i l n bà xem đ c qu ng cáo trên truy n hình ho c trên báo, th y hàng bán r là bà yêu c u ông ch đ mua. Ch vì l i đ c m t đ ng b c cho m y cu n gi y đi c u, mà ph i lái xe xa c ti ng đ ng h , t n h t c ch c b c ti n xăng, ch a k hao mòn xe, ch a k m t luôn c n a ngày công, nh ng bà cũng quy t đi cho đ c, và h n h vì ti t ki m đ c m t vài đ ng. Ông c g ng gi i thích cho bà nghe, mà bà không ch u hi u, và không mu n hi u. Ri t r i ông không c n gi i tích n a, c phí th i gian, phí ti n b c, nh ng kh i ph i lý gi i, trình bày khó khăn.

T ngày l y v , ông m t đ n g n h t b n bè. Bà cho r ng đàn ông g p nhau nói toàn chuy n trên tr i, d i đ t, không b ích gì, không l i l c gì. Bà ngăn c n ông g p b n bè, và b n bè đ n nhà ông, thì ch vài l n thôi, th y thái đ c a bà, h không đ n n a. Ông An cũng t an i mình, h nh phúc gia đình là u tiên chính y u, làm sao gi cho êm m, ph ng l ng. Bà h n ch t i đa vi c đi ăn đám c i. Bà th ng nói:

-“T i sao ph i đi đám c i con b n bè? Chúng nó có bi t mình là ai đâu mà có bi t đi n a, thì vi c gì mà ph i t n ti n cho chúng. Chúng nó l y ch ng l y v cho chúng nó, mình m c m gi mà ph i đi và cho ti n m ng”.

Ông nói v i bà:

-“Mai đây, con mình nó l y v l y ch ng, thì ai mà đi đám c i đây?”

Bà b o:

-“Tôi không c n ai c . Con mình còn nh , chuy n y còn xa v i”.

Ông m n cho bà m t s sách d y v xã giao, v cách s ng đ i, bà không đ c mà nói:

-“Nh ng th n y, ai mà không bi t, mà ph i vi t sách cho t n kém, m t thì gi”.

Vocab (2)

Tác Giả: Bai An Tran

Thứ Sáu, 10 Tháng 10 Năm 2008 14:56

Nhưng khi đi ăn tiệm, bà tức giận không ăn, và chỉ ăn một phần do ông sốt cho. Thế nhưng ông kêu món gì, bà cũng bõ là đừng ăn món đó, vì dở, và bà ép ông phải ăn theo món bà đừng ghét. Ông bực mình hỏi:

–“Thế nhứt, anh ăn món này hay em ăn, thế hai là em đã ăn món này rồi đây chớ a mà cho là dở? Thế ba rồi sao em bắt anh phải ăn món mà anh không ưa thích?”.

Bà giận nói:

–“Anh chỉ thích kêu món đừng giận mà chớ a biết là ngon hay dở. Anh thế nhưng ưa phung phí tiền bạc”.

Khi mua bõ hơi m xe, thì bà nhứt đờnh chớ n lo i bõ i thế nhưng thõp nhứt, và khi xe có một vết trầy trụa nhõ, thì bà dõc ông kêu bõ hơi m yêu cầu bõ i thế nhưng. Ông giận thích là hõ hõ ng dõ i mõc chi phí mình phải chi ra. Bà giận dõ i nói:

–“Thế thì mua bõ hơi m làm chi. Tôi sẽ kêu bõ hơi m, và anh sẽ thõy hõ bõ i thế nhưng cho anh xem”.

Bà kêu đi n tho i báo cho công ty bõ hơi m, hõ giận thích, và bà nhứt đờnh không chõ u hiõ u, cho rõ ng hãng bõ hơi m lõ a gõ t. Bà dõ a sẽ kiõ n ra tòa, và buõc ông An đi tìm hãng bõ hơi m khác, thõ t thõ hõ n.

Một lõn ông An dõc báo, viết võ nhõ ng ngõ i trúng sẽ dõc dõc, kõ cho bà nghe làm vui. Có câu chuyện mõ t ông làm õ Đõ i hõc Berkeley, trúng năm triõ u đõ ng, ông cho nhà trõ ng mõ t triõ u, mua cho bà võ mõ t món nõ trang 50 ngàn đõ ng. Năm năm sau, hai võ chõ ng ly dõ. Bà An chõ m lên mà xõ a xõ i:

–“Trúng 5 triõ u lõ i cho trõ ng đõ i hõc hõ t mõ t triõ u, mà chõ cho võ món nõ trang 50 ngàn thôi. Trúng là phải chia đôi chõ. Con ngõ i bõ n tiõ n nhõ thõ, thì bõ đi là phải i.”

Rõ i bà đi theo ông mà mõ ng mõ, cõ n nhõ n mãi. Ông bõ ra võ n xõ i mõ y gõc cây cho khõ i bõc cái con ráy. Bà chõ y theo ra, và tiõp tõc than thõ. Ông nhìn bà mà nói:

–“Có phải anh trúng năm triõ u đâu mà em cõ hành hõ anh mãi thõ. Anh mà trúng năm triõ u thì em giận hõ t, không biết anh có giận lõ i đõc năm trăm đõ thù tiõp bõ n bè không. Em có muõ n than vãn, cõ n nhõ n, thì nhõ ngõ i đõ a lên Berkeley mà cõ n nhõ n ông kia. Rồi ông ta kêu cõ nh sát cõng tay cho vì tõ i mõ lõ vô cõ.”

Bà An bõ ng quay lõ i hỏi:

–“Kõ này anh có mua mõ t vé sẽ phải không? Đâu rồi? Đõ a cho tôi xem.”

Ông An bõ o là đõ trong ví, bà muõ n xem thì vào lõc quõ n ông mà xem. Bà nõ ng nõc đòi ông phải đi lõ y tõ m giận sẽ cho bà xem. Ông An nói là đang lõ tay làm đõ t, nó còn đó, không mõ t đâu mà sẽ. Bà cõ nõ ng nõc quõ y rồi, ông phải rõ a tay, đi lõ y tõ m giận sẽ giao cho bà. Xem tõ

Vé số (2)

Tác Giả: Bai An Tran

Thứ Sáu, 10 Tháng 10 Năm 2008 14:56

vé số, bà khóc gào lên:

-“Anh đừng nhỡ u trúng thì lãnh lấy mình, hay bỏ trốn mà con tôi phải không? Tôi sao mất sau tấm vé số không ghi tên anh và tên tôi. Tôi biết mà, đàn ông biết biết làm. Giàu đời vì sang đời bạn. Âm mưu của anh không được đâu.”

Rồi bà khóc lóc, kêu gọi, gán cho ông nhỡ ngớ i khó nghe. Ông đứng gần bà bỏ:

-“Đâu, em đưa tấm vé số đây, anh ghi tên vào.”

Ông lấy tấm giấy số trên tay bà, xé vụn, ném vào gốc cây. Bà thét lên:

-“Anh không có quyền xé đi. Tiền nọ y là tiền chung, anh không có quyền gì cả”.

Bây giờ thì đã muộn, ông An mới hiểu rõ ràng, và hiểu và đời hoàn toàn khác nhau. Người hiểu không chắc đã đời, người ta có thể vô cùng khôn ngoan hiểu biết, nhưng hiểu lạnh. Còn người đời thì thông minh xét đoán làm là người hiểu. Đời, và thiêu hiểu biết, công việc thành mất lòng người khó thông cảm, khó hòa đồng cùng nhân quần xã hội.

Quá trẻ rồi, ông An đành chịu thua tất cả, đành gửi cho cái hạnh phúc gia đình mong manh nọ. Để cho các con phải phải. Mọi gia đình, bà con bạn bè chê trách ông không biết cách xử lý. Họ không dám dùng chữ “dạy dỗ”, số các bà nghe được, nên máu tam bành lên thì lời thôi. Mọi người bạn trên ông An số câu nói “Dạy con thì thu còn thì, dạy dỗ thì thu bỏ vớ mớ” thành câu “Lấy con thu còn thì, lấy vớ thì thu bỏ vớ mớ”.

Ông An ráng nghĩ sao cho gia đình càng ít sóng gió càng tốt. Ông không có hy vọng chuyển hóa được bà, chịu thua, và thì quy luật cho mình, đã xét đoán sai. Bây giờ thì chỉ cần nghĩ làm sao cho gia đình yên ổn, cho con cái yên tâm sống trong hạnh phúc ít oi đó. Ông thì nghĩ nói với những đứa cháu nhỏ sắp lập gia đình: “Đừng vì một khuôn mặt đẹp mà lấy nhầm bà vợ ngu. Khốn đời và bất hạnh như xuống thì của người cợt”.

Tràm Cà Mau

Trích từ tập truyện “RONG CHỐI NGÀY THÁNG” của Tràm Cà Mau.

Đã có gì nào muốn mua tập truyện này thì email cho tác giả, tôi đưa cho:

tramcamau2003@yahoo.com, giá \$ 10 Đô la, gửi miễn phí.